

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 152.  
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: [https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold\\_01-shoot-idm140513901507120/facsimile.pdf](https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901507120/facsimile.pdf) (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

sagde den tykke paa sin stille, fortrolige Maade.

Ane og Børnene kom ud. De stode og beundrede de to Nordbagger og ønskede af Hjertet, at det var deres.

»Hvad tykkes du, Ane?« spurgte Søren og spyttede med en tænksom Mine.

»Kan det gaa an!« svarede hun lidt ængstelig.

Det havde været en af Sørens kæreste Tanker en Gang at faa et Par Heste. Nu stode de der, og han behøvede blot at gribe til . . . Men paa den anden Side, — det vilde koste Havre! . . . Ganske vist havde han nogle Kroner liggende, som han strengt taget ikke for Tiden havde nogen særlig Brug for, men det var vel alligevel for vovsomt! —

Hvordan de skulde bytte?

»Ja, hvis du ikke glad kan byde os Studene, den graabrogede Ko og hundrede Kroner, saa kan det aldrig hjælpe, vi snakker længere om det!«

sagde den tynde og satte sig op i Vognen.

Nej, det vilde Søren da ikke.

»Hvis dine Stude var mere værd, min Ven! saa vilde vi jo ogsaa give dig noget mere for dem; det kan du jo nok forstaa!«

Prangerne strammede Tøjlerne, Nordbaggerne rejste Hovederne og skrabede i Jorden. »Naa, farvel bitte Mand!«

»Halvtreds!« raabte Søren.

»Trr! — Ja, ja, Held og Lykke med det. Det kan heller ikke hjælpe altid at være saa paaholdende.«

— Saaledes fik Søren Brander Heste paa Stalden, om der end kunde være noget at udsætte paa dem.

Det var knapt, han kunde sove den første Nat efter Handelen, og Dagene derpaa tilbragte han mest hos Dyrene. Imellem han fodrede Hestene, pudsede og striglede han dem. Det var altid